

Seuraava pysäkki Yhdysvallat

➔ Opettaja Sari Ylipulli lähtee tutustumaan amerikkalaiseen koulutusjärjestelmään ja aikoo ammentaa saamiaan oppeja myöhemmin myös Suomessa.

TUOMO HÄMÄLÄINEN

Koulujen kesäloma lähestyy loppuaan, mutta kielten opettaja **Sari Ylipullin**, 60, osalta tulevat kuu-kaudet eivät tällä kertaa kulu ilma-jokisessa luokkahuoneessa, sillä hän on lähdössä Yhdysvaltoihin kartuttamaan ammatillista osaa-mistaan. Ylipulli matkaa saamansa Fulbright-stipendin turvin Penn-sylvanian osavaltiossa sijaitsevaan Indianaan, joka on reilun 14 000 asukkaan pikkukaupunki maan koillisosassa. Luvassa on opetta-jille suunnattu neljän kuukauden vaihto-ohjelma, joka kestää joulu-kuun puoleenväliin saakka.

– Sen jälkeen maassa on vielä mahdollisuus viipyä 30 päivää, joten todennäköisesti palaan reis-sulta vasta tammikuun puolella, opettaja pohtii tulevaa.

Ylipulli muutti Ilmajoelle kah-deksan vuotta sitten kotikau-pungistaan Rovaniemeltä. Ete-lä-Pohjanmaa ei ollut naiselle entuudestaan tuttu ympäristö, mutta Jaakko Ilkan koulusta löy-tyi sopiva virka, johon hän myös

Fakta

Mikä on Fulbright?

Fulbright Suomi -säätiön tavoitteena on koulutusyhteyksien avulla edis-tää tiedon ja ammattiosaamisen vaihtoa Suomen ja Yhdysvaltain välillä. Säätiö kehittää ja hallinnoi stipendiohjelmia opiskelijoille, tutkijoille ja eri alojen ammattilaisille sekä tarjoaa kansainvälistymispalveluita liikkuvuu-den ja korkeakoulu- ja tutkimusyhteistyön tueksi.

Säätiön toimintaa rahoittavat opetus- ja kulttuuriministeriö, Yhdysvaltain ulkoministeriö, Suomen ja Yhdysvaltain perustama tukisäätiö, suoma-laiset ja amerikkalaiset korkeakoulut ja säätiöt, Fulbright Suomi -säätiön alumnit sekä yksityiset lahjoittajat. Yli 70 prosenttia säätiön perusrahoi-tuksesta tulee Suomesta.

Fulbright-ohjelma perustuu Yhdysvaltain kongressin vuonna 1946 sää-tämään lakiin, jolla tulot Yhdysvaltojen toisen maailmansodan ylijäämä-varastojen myynnistä sijoitettiin kansainväliseen stipendiaattitoimintaan. Lain aloitteentekijänä oli demokraattisenaattori J. William Fulbright. Suo-mi liittyi ohjelmaan vuonna 1952, mutta jo sitä ennen 30–40 suomalaista lähti vuosittain Yhdysvaltoihin vuonna 1948 perustetun Yhdysvaltojen tieto- ja koulutusvaihtotoimiston USIE:n kautta.

(Lähde: Fulbright Suomi -säätiö, Wikipedia)

tarttui. Viimeiset vuodet hän on opettanut englantia, ranskaa ja italiaa paikallisessa yläkoulussa ja lukiossa, mutta opastanut samalla kielten aikuisopiskelijoita Ilmajo-ki-opiston puolella.

– Olen asettanut kaksi selvää tavoitetta koulutukselleni Yhdys-valloissa. Toinen on suullisen kie-litaidon opetuksen kehittäminen ja toinen keskittyy tapoihin, joilla voitaisiin vähentää polarisoitunut-ta keskustelukulttuuria.

– Amerikassa on vahva perin-ne väittely- ja esiintymistaitojen opettamiselle, joten toivon saavani

sieltä uusia välineitä työhöni. Nuoret kyllä mielellään keskustelevat vaikeammistakin asioista, mutta sosiaalisen median tarjoaman vas-takkainasettelun sijaan he tarvit-sevat pitkäjänteistä ohjausta kun-nioittavaan keskustelukulttuuriin, Ylipulli pohtii.

Sähköposti herätti

Ensimmäisen kerran Ylipulli tör-mäsi opettajille suunnattuun Ful-bright-ohjelmaan Jaakko Ilkan koulun entisen rehtorin Ari Rou-

sun myötävaikutuksella. Rehtoril-ta aiheesta saapunut sähköposti sai mielenkiinnon heräämään, mutta vielä ensimmäisellä haku-kerralla portit Amerikkaan eivät auenneet. Viime vuonna tehty hakemus sen sijaan vakuutti va-litsijaraadin, ja myös yläkoulun nykyinen rehtori Mira Nieminen antoi lähdölle täyden tukensa.

– Fulbright-ohjelman kautta Suomesta lähtee elokuussa Yhdys-valtoihin kaksi opettajaa. Minun lisäksi mukaan pääsi espoolai-nen kuvaamataidon opettaja, joka sijoittuu kuitenkin eri kaupunkiin.

Stipendiaatti saa vaihto-opiske-luaikanaan kulukorvauksen, min-kä lisäksi pakettiin kuuluvat edes-takaiset matkat, asunto, opetus ja opintoretket. Indianan kaupun-kiin saapuu isompi joukko opet-tajia eri puolilta maailmaa, joten Ylipulli on innoissaan siitä, että saa nähdä ja kokea erilaisia tapoja lähestyä opettajuutta.

– Suomessa moni haluaa oppia puhumaan vieraita kieliä, mutta turhan usein aliarvioidaan omat taidot ja pelätään virheitä, opettaja arvioi kotimaan tilannetta.

– Suosittelen heittäytymistä ja

Helsinkiläiset Tiina Rantala ja Annika Hellanmaa ovat seu-ranneet uima- ja vesistöturval-lisuuteen liittyvää keskustelua. He kävivät Konnamontulla vii-me torstaina ja perjantaina. (KUVA: TUOMO HÄMÄLÄINEN)

Konnalla keskusteltiin uimaturvallisuuudesta

➔ Heinäkuussa tapahtuneet hukkumiskuolemat ovat kirvoittaneet keskustelua.

EERO-PEKKA HAUTAMÄKI

Koskenkorva
Kolea kesäkuu piti ihmisiä poissa vesistöjen ääreltä, mutta heinä-kuun helteet ovat osaltaan vaikut-taneet siihen, että hukkumistilas-tot ovat nousseet viime vuoden tasolle, arvioi Suomen uimaope-

tus- ja hengenpelastusliitto Ilta-Sa-nomissa 28.7.

Heinäkuussa otsikoihin nous-seet hukkumiskuolemat ovat he-rättäneet paljon keskustelua, johon on ottanut kantaa myös valtiovalta. Alkuvuikosta opetus- ja kulttuuri-ministeriö ilmoitti käynnistävän-sä elokuussa selvityksen, jonka tavoitteena on parantaa lasten ja nuorten uimataitoa ja vesiturval-lisuutta.

Lämmin sää on vetänyt väkeä myös Koskenkorvan Konnanmon-tulle. Viime perjantaina rannalla lomapäivää paistattelivat **Tiina Rantala**, 59, ja **Annika Hellan-maa**, 55. He olivat juuri keskustel-

Sari Ylipulli ja Espoon Saarnilaakson koulun kuvataiteen opettaja Jouni Kuipainen saivat Fulbright-stipendin Yhdysvaltoihin. (KUVA: STUDIO TERHO PHOTOGRAPHY/FULBRIGHT FINLAND FOUNDATION)

Sari Ylipulli palaa Ilmajolle opetustöihin jälleen kevätlukukaudeksi. Paikallinen maisema vaihtuu hetkeksi amerikkalaisen pikkukaupungin elämänmenoon. (KUVA: TUOMO HÄMÄLÄINEN)

"Olen asettanut kaksi selvää tavoitetta koulukselleni Yhdysvalloissa. Toinen on suullisen kielitaidon opetuksen kehittäminen ja toinen keskittyä tapoihin, joilla voitaisiin vähentää polarisoitunutta keskustelukulttuuria."

SARI YLIPULLI

huumoria oppimisen välineinä, hän jatkaa.

EU tuttu, Yhdysvallat ei

Ylipulli lähtee rapakon taakse mielenkiintoisessa tilanteessa, sillä maailmanpoliittinen tilanne on tällä hetkellä tulenarka. Myös Yhdysvaltain hallinto on kiristänyt otettaan, mistä kertoo sekin, että maahantulon motiiveja syynätään entistä tarkemmin.

– Minunkin piti käydä Helsingissä viisumihaastattelussa. Ha-

kuprosessin aikana sometilit piti asettaa julkisiksi mahdollista tarkastusta varten. Rajalla on varauduttava vastaamaan lisäkysymyksiin, opettaja sanoo.

Stipendiaatti on matkustellut ulkomailla, mutta Yhdysvaltoihin hän lähtee nyt ensimmäistä kertaa. Rovaniemen-vuosinaan Ylipulli toimii Vihreiden kaupunginvaltuutettuna ja on ehtinyt olla myös Ilmajoen kunnassa puolueen varavaltuutettuna. Puoluetöiminnan ja Kuntaliiton kautta hänelle on kertynyt kokemusta myös Euroopan neuvoston toiminnasta, sillä taka-

vuosina hän pääsi osallistumaan säännöllisesti Strasbourgiin järjestettäviin kokouksiin. Omaan työhönsä kuuluu opettamisen lisäksi myös erilaisia EU-projekteja.

– Kun palaan Yhdysvalloista, niin pyrin tuomaan siellä oppimiani asioita tänne koulun arkeen, jotta myös muuta opettajat ja oppilaat voisivat hyötyä tästä mahdollisuudesta, Ylipulli toteaa.

leet uimaturvallisuudesta.

– Arvioisin uimataitoani hyväksi. Silti täytyy muistaa, että uida pitäisi rannansuuntaisesti ja huomioida esimerkiksi suonenvedon riskit, Rantala kertoo.

Hellanaa on suorittanut nuorempana uimamaisterin tutkinnon.

– Käyn uimassa välillä useamman kerran viikossa ja uin sellaisen kilometrin tai puolitoista. Taitoni ovat siis aika hyvällä tasolla, mutta se ei tarkoita etteikö varovainen pitäisi olla. Vanhemmiten sitä on tullut aremmaksi uimariksi.

Rantala sanoo tarkastavansa vesistöjen lähelle lähtiessä vallitsevan sään ja ennusteet. Hellanaa muistuttaa, että etenkin tuntemattomiin paikkoihin mennessä on hyvä kartoittaa aluetta.

– Ainakaan hypätä ei saa suin päin mihinkään. Pitää myös katsoa, ettei olisi levää tai järvisyyhyä.

Ystävykset eivät ole todistaneet vaaratilanteita vesillä, mutta viime päivien hukkumisuutiset herättivät heidätkin vesiturvallisuuden äärelle.

– Nyt, kun asia on paljon esillä, niin kurkkasimme, onko täällä pelastusrengasta näköpiirissä, ja olihan se, Hellanaa toteaa.

– Pelastusrengasta ei välttämättä osata huomioida kuin vasta sitten, kun sitä kaipaa ja silloin on jo kiire. Jos näkisi jonkun painuvan pinnan alle, niin vaikka heti lähtisi juoksemaan, sen paikan löytäminen voisi olla todella vaikeaa. Vedessä etäisyyttä on haastavampaa arvioida, Rantala miettii.

Perhe rannalla

Kesäpäivää Konnalle tulivat viettämään myös ahonkyläläiset **Niina** ja Antton lastensa Eevin, 5, ja **Aavan**,

3, kanssa. Niinan mukaan vanhempi tytöistä on käynyt uimakoulussa pariin otteeseen, mutta lapset eivät ole vielä uimataitoisia.

– Mä oon ollu jo uimakurssilla! nuorempi sisarus muistuttaa.

– Se oli semmoinen yhden päivän tehokurssi, äiti myöntää nauraen.

Hän sanoo lasten kastelevan rannalla lähinnä nilkkojaan. Uimahallissa pidetään kellukkeita ja aikuiset ovat koko ajan vieressä seuraamassa.

Niina ei ollut vielä heittänyt talviturkkia, mutta tällä reissulla se on tarkoitus tehdä.

– Tässä elämäntilanteessa tulee vähemmän uiskenneltua. Uimahallissa se on enemmän lastenaltaassa oleskelua.

Hän kokee osaavansa uida tarpeen mukaan riittävästi.

– En ole sellainen, että lähtisin kauaksi uimaan. Eri asia tietysti,

jos joku tarvitsisi apua, mutta oma uintikäyttäytymiseni ei ole riskinhakuista.

Konnanmonttu sai kehuja

Annika Hellanaa ja Tiina Rantala asuvat Helsingissä. Etelä-Pohjanmaalla he ovat kesälomareissulla. Hellanaa on asunut nuorena Kurikan puolella Tuiskulassa, missä hänen vanhempansa asuvat edelleen. Hellanaa on käynyt Konnalla pienestä pitäen ja Rantalakin jo parilla reissulla. Tällä kesämatkalla käynti oli jo toinen.

He kehuivat vanhan tiilitehtaan monttua erinomaiseksi uimapaikaksi.

– Minä kävin tällä kertaa ensimmäistä kertaa ihan uimassa asti. Tosi ihana tuo pohja, ei isoja kiviä, vaan kunnon hiekkaa, Rantala kehuu.

– Ihanan raikasta ja lämmintä. Mitään kasvustoa ei osunut kertaakaan jalkaan, Hellanaa hymyilee.

Sisäministeriön pelastusylijohtaja **Kimmo Kohvakka** otti kantaa hukkumiskeskusteluun Ylen aamun lähetyksessä 28.7. Suomen uimaopetus- ja hengenpelastusliiton tietojen perusteella hieman yli puolet kuudesluokkalaisista osaa uida. Kohvakka pitää uimataidon heikentymistä huolestuttavana. Hän toteaa, että kuntien uimapaikoissa ja opetuksen mahdollistamisessa on merkittäviä eroja.

– Paljon puhutaan koulujen mahdollisuuksista asiassa. Korostaisin vahvasti vanhempien vastuuta ja sitä, että pyritään opettamaan lapset uimaan niin hyvin kuin mahdollista, Kohvakka kommentoi Ylelle.